

वा० रा०

॥ १०९ ॥

पूर्वं शतानंदमभिवाद्य ततो जनकं चाभिवाद्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ अध्यारोहत् पुरोहितजनकयोरनुमत्येति शेषः ॥ १० ॥ सुदामनं सुदामनाख्यं ॥ औपकार्या उपकाराशब्दा
त्सार्थेऽण् दशरथशिविरसन्निवेशइत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदं वाक्यं वक्ष्यमाणं ॥ वसिष्ठमुखेन कन्यां वरयितुं ॥ इक्ष्वाकुकुलदैवतं भगवान्वसिष्ठः ॥

सददर्शमहात्मानं जनकं धर्मवत्सलं ॥ सोऽभिवाद्य शतानंदं जनकं चाति धार्मिकं ॥ ९ ॥ राजार्हपरमं दिव्यमासनं सोऽध्यरोहत ॥ उपवि
ष्टावुभौ तौ तु भ्रातरावमितद्युती ॥ १० ॥ प्रेषयामास तु वीरौ मंत्रि श्रेष्ठं सुदामनं ॥ गच्छ मंत्रिपते शीघ्रमिक्ष्वाकुममितप्रभं ॥ ११ ॥ आ
त्मजैः सह दुर्धर्मानयस्व समं त्रिणं ॥ औपकार्या सगत्वा तुरघूणां कुलवर्धनं ॥ १२ ॥ ददर्श शिरसा चैनमभिवाद्य दमब्रवीत् ॥ अयो
ध्याधिपते वीरवैदेहो मिथिलाधिपः ॥ १३ ॥ सत्वाद्रष्टुं व्यवसितः सोपाध्याय पुरोहितं ॥ मंत्रि श्रेष्ठवचः श्रुत्वा राजा सर्पिगणस्तथा ॥ १४ ॥
संबंधुरगमत्तत्र जनको यत्र वर्तते ॥ राजा च मंत्रि सहितः सोपाध्यायः स बांधवः ॥ १५ ॥ वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो वैदेहमिदमब्रवीत् ॥ वि
दितं ते महाराज इक्ष्वाकुकुलदैवतं ॥ १६ ॥ वक्ता सर्वेषु कृत्येषु वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातः सह सर्वैर्महर्षिभिः ॥ १७ ॥
एष वक्ष्यति धर्मात्मा वसिष्ठो मे यथाक्रमं ॥ तूष्णीं भूते दशरथे वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ १८ ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञो वैदेहं स पुरोधसं ॥ अ
व्यक्तप्रभवो ब्रह्मा शाश्वतो नित्य अव्ययः ॥ १९ ॥ तस्मान्मरीचिः संजज्ञे मरीचैः कश्यपः सुतः ॥ विवस्वान्कश्यपाज्जज्ञे मनुर्वैवस्वतः स्मृ
तः ॥ २० ॥ मनुः प्रजापतिः पूर्वमिक्ष्वाकुश्च मनोः सुतः ॥ तमिक्ष्वाकुमयोध्यायां राजानं विद्वि पूर्वकं ॥ २१ ॥

इक्ष्वाकूणां सर्वेषु कृत्येषु वक्तेति ते विदितमित्यन्वयः ॥ अतो विश्वामित्राभ्यनुज्ञया ऋषिभिः सह कुलप्रभवधर्मक्रममनतिक्रम्य क्रमं ज्येष्ठानुक्रमं चानतिक्रम्य दश
पुरुषविरच्यातादिति न्यायेन यौनसंबंधापेक्षितवंशपारंपर्यमेष वक्ष्यति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अव्यक्तशब्देन मायाशबलं ब्रह्म ॥ ब्रह्मा चतुर्मुखः शाश्वतत्वनित्यत्वाव्ययत्वान्य
स्य अपेक्षिकाणि द्रष्टव्यानि ॥ १९ ॥ २० ॥ मनोः प्रजापतित्वं प्रजासर्गाधिकारित्वेन पूर्वकं आद्यं ॥ २१ ॥

वा० का०

॥ १०९ ॥